

РЕШЕНИЕ

№ 1433

гр. София, 24.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пет януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20211110209575 по описа за 2021
година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № С-14-3062 от 19.05.2021г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) - София, на основание чл.69, ал.1 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС - ДВ, бр.91/2002г., изм.), чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр.70/2011г., изм.) и във връзка със Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите, за нарушение на нормата за допустима емисия на азотни оксиди (NOx), определена съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр.2/2013г., доп.), на е наложена текуща месечна санкция в размер на 10 613.56 лв. (десет хиляди шестстотин и тринадесет лева и петдесет и шест стотинки) за наднормено съдържание на азотни оксиди (NOx) в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 на, считано от 15.02.2021г.

Срещу това Наказателно постановление е подадена жалба от В жалбата се твърди, че в НП са констатирани факти и обстоятелства, които не отговарят на действителната фактическа обстановка. Поради това се прави извод, че НП е неправилно и неточно. Твърди се, че липсва пълно и точно описание на нарушението и на доказателствата, които го потвърждават, т.е. претендира се за нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и

чл.42, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАНН. Посочва се, че фактите били неправилно подведени под правните разпоредби. В тази връзка с жалбата се цитират Решения на АССГ и Районен съд – Бургас. Изрично се посочва, че мястото на извършване на нарушението не съвпада с мястото на констатиране на нарушението. В жалбата се казва, че като не е посочена дата и мястото на извършване на нарушението – НП се явява издадено в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Били посочени всички дни от всеки от процесните месеци, но не ставало ясно какви са стойностите за всеки един от тях, за да може Дружеството да организира адекватна защита на правата си. От така описаното в НП не можело да се направи извод каква е допустимата средномесечна стойност за периода на експлоатация по отношение на замърсителите и по какъв начин е определена тя, каква е среднодневната стойност, установена за обекта за посочения ден и с колко е превишението ѝ спрямо допустимата стойност. Такива данни в НП липсвали. За да е наясно в какво се изразява нарушението, същото следвало да бъде описано в достатъчна степен и подкрепено с необходимите за това доказателства. В конкретния случай се твърди, че е била ограничена възможността на Дружеството да разбере какво е отправеното спрямо него административно – наказателно обвинение и да организира защитата си. От описаното в НП ставало ясно, че е констатирано превишение на среднодневните стойности по отношение на замърсителите за азотните оксиди. Установени били превишения на среднодневните стойности, превишаващи стойности, определени съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр.2/2013г., доп.), но те не били удостоверени по никакъв начин с допустимите и необходими писмени доказателства, за да се обезпечи и еднозначен извод за установяване датата на извършване на нарушението. Такава не била посочена и в НП, поради което се препятствала и проверката дали е спазен 1-годишният срок и абсолютната погасителна давност. Жалбоподателят твърди, че емисионната норма за азотен оксид е в размер на 200 mg/Nm^3 . На жалбоподателя не е ясно на какво основание РИОСВ – София заобикаля издаденото Актуализирано комплексно разрешително и отказва да го приложи. В жалбата се цитира и чл.18а от Наредбата за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни и се твърди, че жалбоподателят е представил в ИАОС необходимата информация за кандидатстване за дерогация по чл.15, §3 от Директива 2010/75/EU, но без отговор. В жалбата се критикува и начина на изчисляване на санкцията. Съгласно чл.20 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции по ЗООС, наказващият орган е следвало подробно да опише начина на изчисление на санкцията съгласно формулата от Приложение № 2 от същата Наредба. Жалбоподателят твърди, че нарушението не е било разграничено и по смисъла на чл.20, ал.5 от Наредбата – дали констатираните превишения на нормите за допустими емисии (концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове) и/или е налице неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и собствени периодични измервания на емисии на вредни вещества, изпускана в атмосферния въздух. Посочва се, че не било направено и разграничение по чл.20, ал.1 от Наредбата, тъй като в цитираната норма се предвиждали състави на няколко нарушения – изпускане в атмосферния въздух на отпадъчни газове,

съдържащи вредни вещества (замърсители) над нормите за допустими емисии (концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове) и/или над определените емисионни норми или ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване. Поради това не било ясно коя е приложимата формула по т.2.1., т.2.2. или т.2.3. от Приложение № 2 към чл.20, ал.3 от Наредбата и коя е приложена за изчисляване на наложената санкция. В НП не се съдържало и цифровото отражение на приложимата разпоредба от Наредбата, в която е разписан начинът, по който се определя размера на санкцията. Твърди се, че според чл.20, ал.2 от Наредбата санкциите за замърсяване на атмосферния въздух се изчисляват на основата на установения единичен размер на санкцията за вредното вещество (замърсител) и масовия поток на емисиите за един час, които два показателя не се съдържали като стойности в процесното НП. Единичните размери на санкциите за отделните вредни вещества (замърсители) били посочени в т.1 от таблицата на Приложение № 2 (чл.20, ал.3 от Наредбата), където за азотните оксиди е посочено 1 лв. на kg. Твърди се, че формулите за изчисляване на санкциите на всеки отделен случай са посочени в т.2 от Приложение № 2 (чл.20, ал.4 от Наредбата). Жалбоподателят твърди, че нарушението не било разграничено и от гледна точка на чл.20, ал.5, както и чл.20, ал.1 от Наредбата. Поради това НП било неправилно и необосновано. В жалбата се обръща внимание и на това, че лицата, установили нарушението, не са представили Заповедта на Министъра на енергетиката, с която се допускат измерванията и заради това Дружеството било изправено пред обективна невъзможност да представи документи по чл.19, ал.3 от Наредбата, съгласно която се допускат изключения по чл.19, ал.1, т.3 от Наредбата. Обръща се внимание и на това, че съоръженията в Дружеството не работят на такова високо натоварване през отоплителния сезон, а само при извършване на периодични измервания. За процесния котел имало изградена система за непрекъснат мониторинг на димните газове. Измерванията се извършвали на комин и ежедневно резултатите се докладвали в РИОСВ – София. Осреднената годишна концентрация на азотни оксиди при нормална експлоатация била по-ниска от измерената при натоварване над 70 %. По изложените съображения се иска СРС да отмени изцяло обжалваното НП като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. При условията на евентуалност се иска СРС да измени НП като се промени санкцията от „текуща месечна санкция“ на „еднократна санкция“, тъй като посоченото замърсяване е само и единствено по повод натоварването на котела по време на контролното измерване. Дружеството не поддържало такова натоварване на котела и съответно нямало наднормено съдържание на азотни оксиди в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух. Не било обосновано да се наложи на Дружеството „текуща месечна санкция“ при условие, че става въпрос за замърсяване по повод извършено контролно измерване, при което е задължено да натовари котела до над 70 % мощност, която степен на натоварване не се достига при експлоатацията на котела. Пак при условията на евентуалност в жалбата се иска да се приложи чл.28 от ЗАНН, тъй като с процесното деяние не са настъпили обществено – опасни последици и нарушението било явно незначително.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят се представлява от юрк. и юрк. И двамата в съдебно заседание на 25.01.2022г. заявяват, че поддържат жалбата. По

време на съдебните прения пред СРС юрк. моли съда да отмени обжалваното Наказателно постановление като незаконосъобразно, неправилно и необосновано по изложените в жалбата съображения. Иска се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Пред СРС по време на съдебните прения юрк. заявява, че се присъединява към казаното от юрк.

Въззиваемата страна РИОСВ – София (до 23.12.2021г.), респ. Директорът на РИОСВ – София (след 23.12.2021г.) не изпраща представител пред СРС, който да вземе становище по съществуващото на спора.

*Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намери за установено следното от **фактическа страна** :*

..... има разрешение за експлоатация на горивна инсталация и инсталация за производство на водород, т.е. има качеството на оператор въз основа на издадени й Решение № 42/2005г. и Комплексно разрешително № 43/2005г. за обект, където Дружеството – жалбоподател експлоатира енергиен блок с 4 енергийни котли и водогреен блок с 6 водогрейни котли. Емисиите от водогрейните и енергийните котли се отвеждат към изпускащо устройство/комин с номера 1, 2 и 3.

В периода февруари 2020г. – януари 2021г. енергиен котел № 6 на е работил средномесечно 268 часа.

На 15.02.2021г. била извършена проверка на, намираща се в При проверката било извършено контролно измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух по показатели „Азотни оксиди“, „Серни оксиди“, „Въглероден оксид“ и „прах“ на енергиен котел № 6 с номинална топлинна мощност 151,2 MW и топлинна мощност към момента на измерването 128 MW, което е 85 %. Измерването било извършено в две пробовземни точки, изградени на газоходи (димоходи) 6А и 6Б след енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2. Във връзка с тази проверка били съставени Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници и Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г. Във връзка с направените измервания на 15.02.2021г. в бил издаден и Протокол за изпитване № 01-0313/02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници. В него е посочено, че азотните оксиди (NO_x), измерени от енергиен котел № 6 са 431 mg/ Nm³ при норма за допустима емисия (НДЕ) 100 mg/ Nm³ при дебит на газа – 119 646 Nm³/h.

Въз основа на констатациите, вписани в тези документи бил съставен Констативен протокол № 19 от 30.03.2021г., с който било установено, че на 15.02.2021г. концентрацията на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от дейността на енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 на превишава нормата за допустима емисия по показател „Азотни оксиди“, тъй като измерената стойност е 431 mg/ Nm³ при НДЕ 100 mg/ Nm³ и дебит на газа – 119 646 Nm³/h.

В Констативен протокол № 19 от 30.03.2021г. се посочва, че е нарушило чл.69, ал.1 от ЗООС (ДВ, бр.91/2002г., изм.) във връзка с нормата за допустима емисия на азотни оксиди (NOx), определена съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр.2/2013г., доп.) и чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр.70/2011г., изм.).

Екземпляр от този Констативен протокол № 19 от 30.03.2021г. бил връчен на пълномощника на Дружеството - жалбоподател Мирослава Тодорова Първанова от отдел „Екология“ при срещу подпис на дата 30.03.2021г.

Въз основа на този Констативен протокол № 19 от 30.03.2021г. е издадено обжалваното Наказателно постановление № С-14-3062 от 19.05.2021г., с което Директорът на РИОСВ - София, на основание чл.69, ал.1 от ЗООС (ДВ, бр.91/2002г., изм.), чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр.70/2011г., изм.) и във връзка със Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите, за нарушение на нормата за допустима емисия на азотни оксиди (NOx), определена съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр.2/2013г., доп.), на е наложена текуща месечна санкция в размер на 10 613.56 лева за наднормено съдържание на азотни оксиди (NOx) в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 на, считано от 15.02.2021г.

С писмо изх. № С-14-3068 от 19.05.2021г. Директорът на РИОСВ – София изпратил по пощата на няколко Наказателни постановления, едно от които било процесното НП. То било получено на 21.05.2021г. и е обжалвано с жалба, депозирана на 28.05.2021г. чрез Директора на РИОСВ – София до СРС, по повод на която жалба е образувано настоящото НАХД № 9575/2021г. по описа на СРС, НО, 10 състав.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства : писмо от РИОСВ – София с изх. № С-14-3068 от 19.05.2021г.; известие за доставяне на НП; Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите; Предложение по чл.69а, ал.1, т.4 от ЗООС; справка – изчисление; Констативен протокол № 19/30.03.2021г.; пълномощно; писмо от до РИОСВ – София с вх. № 6148/24.03.2021г. с информация за броя отработени часове; писмо от РИОСВ – София с изх. № 2414 от 19.03.2021г. и известие за неговото доставяне; писмо от Министерство на околната среда и водите с изх. № 727 от 09.03.2021г., ведно с Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници; Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници; Протокол от

проверка № 15 от 15.02.2021г.; Решение № 43/2005г. на Министъра на околната среда и водите; Комплексно разрешително № 43/2005г. на Министъра на околната среда и водите и извадка за актуално състояние на РИОСВ – София.

Освен тези, по делото има и неотносими писмени документи, който съответно съдът не взе предвид при формиране на фактическите и правните си изводи.

Доколкото процесното НП е издадено и подписано от инж. Ирена Михайлова Петкова в качеството ѝ на Директор на РИОСВ – София, то приложената на лист 140 от делото Заповед № РД-97 от 24.09.2021г. на Директора на РИОСВ – София се явява неотносима към настоящото обвинение и поради това следва да остане извън доказателствената съвкупност.

Приложените по делото Решение № 30/2005г., Комплексно разрешително № 30/2005г. и Решение № 30-Н0-И0-А1/2013г., издадени от Министерство на околната среда и водите на „Топлофикация София“ АД се отнасят до обект ТЕЦ „София Изток“. Доколкото процесното НП се отнася до друг обект на „Топлофикация София“ АД, а именно, СРС приема, че документите, приложени на лист 21-44 и лист 48-66 от делото се явяват неотносими към проверявания обект, а от там и към конкретния казус. Поради това съдът ги остави извън доказателствената съвкупност и не ги подложи на анализ.

Съдът остави извън доказателствената маса и писмата, приложени на лист 11-12 от делото, тъй като те датират от октомври и ноември 2018г., т.е. от преди процесното нарушение. Освен това тези писма имат характеристиките на съпроводителни писма, а не на писмени доказателства. Описаните в тях документи не са приложени по делото, поради което не може да се приеме, че тези писма имат връзка с решаването на настоящия правен спор, особено с оглед годината, от която датират.

По делото има представен Годишен доклад за собствените непрекъснати измервания за 2020г. на Макар този доклад да се отнася до проверявания обект, вписан в процесното НП, доколкото документът, приложен на лист 13-20 от делото касае 2020г., а процесната проверка и вмененото на Дружеството-жалбоподател нарушение се отнасят за февруари 2021г., СРС приема и тези документи за неотносими към конкретния правен спор. Пак заради годините, към които се отнасят и документите на лист 45-47 от делото (а именно 2005г.-2010г.) и на лист 108-109 от делото (а именно 2005г.-2007г.) съдът счита, че и тези книжа са неотносими към решаването на конкретния правен спор.

Предмет на доказване по настоящото дело е дали на 15.02.2021г. от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 на са били изпуснати в атмосферния въздух вредни вещества и по-конкретно 431 mg/ Nm^3 азотни оксиди при НДЕ 100 mg/ Nm^3 и дебит на газа – $119\,646 \text{ Nm}^3/\text{h}$. Поради това е ирелевантно за спора какво се е случвало в другите обекти на Дружеството – жалбоподател или в, но преди 15.02.2021г. Заради това посочените по-горе документи, приложени към жалбата на, следва да останат извън доказателствения анализ по настоящото дело.

При така направеното уточнение СРС – 10 състав счита, че относими към този правен спор са следните писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК : писмо от

РИОСВ – София с изх. № С-14-3068 от 19.05.2021г.; известие за доставяне на НП; Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите; Предложение по чл.69а, ал.1, т.4 от ЗООС; справка – изчисление; Констативен протокол № 19/30.03.2021г.; пълномощно; писмо от до РИОСВ – София с вх. № 6148/24.03.2021г. с информация за броя отработени часове; писмо от РИОСВ – София с изх. № 2414 от 19.03.2021г. и известие за неговото доставяне; писмо от Министерство на околната среда и водите с изх. № 727 от 09.03.2021г., ведно с Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници; Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници; Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г.; Решение № 43/2005г. на Министъра на околната среда и водите; Комплексно разрешително № 43/2005г. на Министъра на околната среда и водите и извадка за актуално състояние на РИОСВ – София.

Цитираните по-горе писмени доказателства, освен относими, се явяват и информативни, еднопосочни, взаимно обусловени и достоверни. Поради това съдът ги кредитира.

От Решение № 43/2005г. и Комплексно разрешително № 43/2005г., издадени от Министъра на околната среда и водите се установява, че има разрешение за експлоатация на горивна инсталация и инсталация за производство на водород.

От писмо от Министерство на околната среда и водите с изх. № 727 от 09.03.2021г., Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници, Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници и Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г. се доказва, че на 15.02.2021г. е била извършена проверка на с адрес :, както и че при измерването в две пробовземни точки, изградени на газоходи (димоходи) 6А и 6Б след енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2, е установено, че азотните оксиди (NOx) са 431 mg/ Nm³ при НДЕ 100 mg/ Nm³ при дебит на газа – 119 646 Nm³/h.

Доколкото констатациите, вписани в Констативен протокол № 19 от 30.03.2021г. съответстват на констатациите от Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници, Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници и Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г., съдът се доверява и на Констативния протокол от 30.03.2021г.

Съдът дава вяра и на приложеното на лист 76 от делото пълномощно, тъй като е обективно и достоверно писмено доказателство, което не се оборва от нито едно друго доказателство, събрано по делото. Въз основа на него СРС приема, че Констативен протокол № 19 от 30.03.2021г. е съставен пред и връчен на пълномощник на

Приложените на лист 71-73 и лист 77 от делото писмени документи са обективни,

достовърни и взаимно се допълват. Освен това писмото на лист 77 от делото и придружаващата го информация за отработените часове изхожда от Дружеството – жалбоподател, т.е. има обвързваща за него доказателствена сила. Поради това СРС кредитира тези писмени доказателства и съответно приема, че енергиен котел № 6 в е работил в периода февруари 2020г. – януари 2021г. средномесечно 268 часа и въз основа на изчисления за конкретно измерените от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 азотните оксиди (NOx) - 431 mg/ Nm³ при НДЕ 100 mg/ Nm³ при дебит на газа – 119 646 Nm³/h (при 268 часа средномесечна работа на енергиен котел № 6 на) е направено предложение по смисъла на чл.69а, ал.1, т.4 от ЗООС.

Приложенията на лист 67 и лист 78 от делото писма от РИОСВ – София, както и известията за тяхното доставяне имат достоверна дата. Те са обективни и необорени от останалия доказателствен материал. Поради това съдът ги кредитира и приема, че по пощата РИОСВ – София са уведомили на 24.03.2021г., че следва техен представител да се яви на 30.03.2021г. за съставяне на Констативен протокол, а на 21.05.2021г. на Дружеството – жалбоподател е било връчено писмо с изх. № С-14-3068/19.05.2021г., отнасящо се до няколко Наказателни постановления, едно от които е процесното. От тук следва, че обжалваното Наказателно постановление е било изпратено по пощата на и е било връчено на 21.05.2021г.

Съдът се доверява напълно и на приложенията по делото Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите и извадка за актуално състояние на РИОСВ – София, тъй като това са официални документи с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. От Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите се установява, че Директорите на РИОСВ имат право да издават Наказателни постановления във връзка с актове за извършени административни нарушения по чл.69, ал.1 от ЗООС. От извадката на лист 139 от делото се вижда, че Ирена Михайлова Петкова е заемала длъжността Директор на РИОСВ – София и съответно въз основа на Заповед № РД-734 от 06.08.2010г. на Министъра на околната среда и водите и нормата на чл.69, ал.2 от ЗООС се явява компетентна да издаде процесното Наказателно постановление. Гореизложеното означава, че обжалваното Наказателно постановление е издадено от опровомощено за това лице.

Доколкото откритите като относими към този правен спор писмени доказателства са обективни, еднопосочни и непротиворечиви помежду си, съдът намира за ненужно по-подробното им анализиране (по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК).

*При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок от получаване на Наказателното постановление. Според чл.69, ал.4 от ЗООС Наказателното постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН пред СРС. Жалбата изхожда от оправомощено за това лице. Поради това тя се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по

същество.

Видно от мотивите, изложени по-горе, конкретното Наказателно постановление изхожда от оправомощено лице.

Редно е да се направи изрично отбелязване, че чл.69, ал.4 от ЗООС препраща към ЗАНН само по отношение на обжалването на Наказателното постановление. Разписаната в ЗООС процедура за ангажиране на административно – наказателна отговорност за нарушение по чл.69 от ЗООС е различна от общата такава по ЗАНН и се явява специална на нея. Поради това в случая няма съставен АУАН, а няколко документа, които предхождат издаването на НП. Тези документи са строго фиксирани в чл.69а, ал.1 от ЗООС и са : Протокол за проверка от контролиращите длъжностни лица на Министерството на околната среда и водите; Протоколи от лабораторни изпитвания/анализи за установяване на замърсяването или увреждането на околната среда и/или неспазването на определените емисионни норми и ограничения, издадени от акредитирани лаборатории, включително акредитирани лаборатории за собствени периодични или непрекъснати измервания на лицата по чл.69, ал.1 от ЗООС; Констативен протокол, съставен въз основа на протоколите по чл.69а, ал.1, т. 1 и/или т. 2 от ЗООС от контролиращите длъжностни лица на Министерството на околната среда и водите и Предложение от контролиращите длъжностни лица на Министерството на околната среда и водите за налагане на санкция, включващо вида, продължителността и причините за замърсяването или увреждането на околната среда, както и вида и размера на санкцията. В случая всеки един от тези документи е бил съставен в настоящия казус – видно от лист 71-75 и лист 81-83 от делото.

Процесното нарушение се твърди да е извършено на 15.02.2021г. Документите по чл.69а, ал.1 от ЗООС са издадени в периода 15.02.2021г. – 05.04.2021г. Констативният протокол (съставен въз основа на Протокол за проверка № 15/15.02.2021г., Протокол № 272/15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници и Протокол от изпитване № 01-0313/02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници) датира от 30.03.2021г., т.е. съставен е след месец и половина след извършване и установяване на нарушението. Процедурата по ангажиране на административна отговорност за нарушение по чл.69 от ЗООС изисква сложен фактически състав, започващ с Протокол за проверка и приключващ с Предложение за налагане на санкция, за да се стигне до издаване на НП. Считано, както от датата на Протокола за проверка /15.02.2021г./, така и от датата на Предложението по чл.69а, ал.1, т.4 от ЗООС, до датата на издаване на Наказателното постановление /19.05.2021г./ са минали по-малко от 6 месеца, т.е. спазен е срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав не споделя аргументите на жалбоподателя, че не били посочени мястото и датата на нарушението. Ясно в НП и предхождащите го документи по чл.69а, ал.1 от ЗООС е посочено, че нарушението е извършено на 15.02.2021г., когато е била извършена проверка на с адрес : и съответно е било установено, че от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 изпуснатите азотните оксиди (NOx) са

431 mg/ Nm³ при НДЕ 100 mg/ Nm³ при дебит на газа – 119 646 Nm³/h. Местоположението на е едно единствено и общоизвестно. Поради това, дори и да не е посочен административен адрес на този обект на, за жалбоподателя е ясно мястото на нарушението. Друг е въпросът, че в Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници (на лист 81 от делото), в Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници (на лист 82 от делото) и в Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г. (на лист 83 от делото) е ясно посочено, че адресът на е и доколкото и Констативният протокол от 30.03.2021г., и НП от 19.05.2021г. се базират на тези писмени документи и препращат към тях в своето съдържание, то може да се установи мястото на нарушение и от трети лица, които не знаят къде се намира, но за жалбоподателя в никакъв случай не може да се приеме, че е налице неяснота на административното му обвинение, т.е. няма допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав счита, че както в Констативния протокол, така и в Наказателното постановление нарушението е описано достатъчно ясно и разбираемо. Става въпрос за това, че на 15.02.2021г. в от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 е установено изпускане на азотните оксиди (NO_x) 431 mg/ Nm³ при НДЕ 100 mg/ Nm³ при дебит на газа – 119 646 Nm³/h, т.е. посочен е видът на вредното вещество, конкретните измервания и какви са допустимите норми. Според настоящия съдебен състав в Констативния протокол и Наказателното постановление са описани всички съставомерни елементи по чл.69, ал.1 от ЗООС, чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения и Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението.

Неоснователни са възраженията на Дружеството – жалбоподател, че

Не е вярно и твърдението от жалбата, че не били посочени доказателствата, които потвърждават нарушението, тъй като в Наказателното постановление, в хода на описание на нарушението, е цитиран Констативен протокол № 19/30.03.2021г., а в него пък са цитирани Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници, Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници и Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г.

Доколкото времето, през което са изпускани отпадъчни газове в атмосферния въздух е от значение при прилагането на формулата по точка 2 от Приложение № 2 към чл.20 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни

норми и ограничения, то посочването му не е наложително да бъде отбелязано в НП, тъй като този показател има отношение към определянето на санкцията, но не и към фактическия състав на нарушението. Поради това е релевантите в тази връзка аргументи от жалбата са неоснователни.

Водим от изложеното СРС прие, че в хода на конкретното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – основания за отмяна на НП на формално основание, поради което спорът следва да се разгледа по същество.

Процесното нарушение е квалифицирано по чл.69, ал.1 от ЗООС, вр. чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения.

Според чл.69, ал.1 от ЗООС при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на едноличните търговци и на юридическите лица се налагат санкции. В същия смисъл е и нормата на чл.1, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. Съгласно чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на тези лица, които при осъществяване на своята дейност изпускат в атмосферния въздух отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества (замърсители) над нормите за допустими емисии (концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове) и/или над определените емисионни норми и ограничения, се налагат санкции.

Според Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации нормите за допустими емисии (в mg/Nm^3) на азотните оксиди (NO_x) за горивни инсталации, използващи газообразно гориво са $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ – за горивни инсталации, изгарящи природен газ с изключение на газови турбини и газови двигатели. Доколкото от Протокол за изпитване № 01-0313 от 02.03.2021г. на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от неподвижни източници, Протокол № 272 от 15.02.2021г. за извършени контролни измервания на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от неподвижни източници и Протокол от проверка № 15 от 15.02.2021г. се доказва по делото, че на 15.02.2021г. в при измерване в две пробовземни точки, изградени на газоходи (димоходи) 6А и 6Б след енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2, е установено, че азотните оксиди (NO_x) са $431 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ при НДЕ $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ при дебит на газа – $119\,646 \text{ Nm}^3/\text{h}$, то следва изводът, че е била замърсена околната среда с азотните оксиди (NO_x) над допустимите норми. Поради това съдът приема, че от обективна страна е реализирано нарушението по чл.69, ал.1 от ЗООС.

Административно – наказателно отговорно лице е операторът, на когото е издадено

Решение № 43/2005г. и Комплексно разрешително № 43/2005г. от Министерство на околната среда и водите за обект, а именно

От субективна страна следва да се посочи, че административната отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна.

Недоказани по делото са останали твърденията на жалбоподателя, че съоръженията в Дружеството не работят на такова високо натоварване през отоплителния сезон, а само при извършване на периодични измервания, както и че за процесния котел имало изградена система за непрекъснат мониторинг на димните газове, измерванията се извършвали на комин и ежедневно резултатите се докладвали в РИОСВ – София.

По силата на чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на следва да се наложи санкция, тъй като при осъществяване на своята дейност доказано е изпускала в атмосферния въздух отпадъчни газове, съдържащи азотните оксиди (NOx) над допустимите норми. Както стана ясно и по-горе, правилно е била определена формулата и изчисленията, посочени на лист 73 от делото. На основание точка 2.1. от Приложение № 2 към чл.20 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, вр. чл.20, ал.4, вр. ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, на Дружеството – жалбоподател следва да се определи санкция в размер на 10613.56 лева.

Според чл.69, ал.7 от ЗООС санкцията се налага от датата на извършване на проверката, което в случая ще рече от 15.02.2021г.

Относно вида и размера на санкциите за нарушение на чл.69, ал.1 от ЗООС, чл.69, ал.8 от ЗООС препраща към Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. Според чл.3 от тази Наредба санкциите, налагани по реда на тази Наредба, биват еднократни и текущи. Еднократните санкции се налагат, когато има допуснато аварийно замърсяване; при замърсяване на околната среда за определен период от време в работни часове или по данни от извършени собствени непрекъснати измервания (СНИ) - при изпускане в атмосферния въздух на отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества (замърсители) над нормите за допустими емисии или емисионните норми, определени в комплексните разрешителни. Текущите санкции се налага във всички останали случаи.

Доколкото в случая няма приложени доказателства, че конкретните стойности на азотните оксиди (NOx), измерени на 15.02.2021г. са допуснати поради аварийно замърсяване, или при замърсяване на околната среда за определен период от време в работни часове, нито има данни от извършени собствени непрекъснати измервания, то за

конкретните контролни измервания на следва да се наложи определената по-горе санкция във вид на текуща, а не еднократна.

Водим от изложеното СРС прие, че наложеното на Дружеството – жалбоподател административно наказание е правилно и законосъобразно определено.

Мотивиран от всичко изложено по-горе СРС прие, че процесното НП е правило, законосъобразно и при справедлив размер на наложената санкция. Поради това Наказателното постановление следва да се потвърди изцяло.

С оглед изхода на спора – разноси не се държат на жалбоподателя. Доколкото такива не са поискани и от органа, издал процесното НП, такива не следва да се присъждат и в полза на РИОСВ – София, още повече, че и няма ангажирани доказателства в тази връзка, нито нарочно искане от въззиваемата страна.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № С-14-3062 от 19.05.2021г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околна среда и водите - София, с което на основание чл.69, ал.1 от ЗООС (ДВ, бр.91/2002г., изм.), вр. чл.20, ал.1 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр.70/2011г., изм.), за нарушение на нормата за допустима емисия на азотни оксиди (NOx), определена съгласно Част 1, т.6 към чл.5, ал.1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр.2/2013г., доп.), на е наложена текуща месечна санкция в размер на 10 613.56 лв. (десет хиляди шестстотин и тринадесет лева и петдесет и шест стотинки) за наднормено съдържание на азотни оксиди (NOx) в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от енергиен котел № 6 към изпускащо устройство № 2 на, считано от 15.02.2021г.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд - София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____